

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 5701/15
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Весне Даниловић и Весне Лазаревић, чланова већа, са судским саветником Љубом Ергићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ..., чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из Београда, Добрињска бр.5, поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско правне послове, ради поништаја решења број: 46-00-00060/2015-13 од 18.02.2015. године, уз учешће заинтересованих лица Б.Б. са пребивалиштем у ..., и В.В. Из ..., ..., чији је пуномоћник Владанка Реџепа-Иванкић, адвокат из Петровца на Млави, Српских владара бр.173, у предмету враћања имовине, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 29.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац А.А.-..., ..., да заинтересованим лицима Б.Б. са пребивалиштем у ..., ... и В.В. Из ..., ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 51.750,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбија се као неоснована жалба А.А, изјављена против решења Агенције за реституцију, Подручна јединица Ниш, број: 46-000071/2012 од 09.04.2014. године.

Наведеним решењем првостепеног органа, ставом I диспозитива, мења се решење Агенције за реституцију Републике Србије, Подручне јединице Ниш број 46-

000071/2012 од 29.08.2013. године, у поступку по жалби Б.Б., држављанке Републике Србије, са пребивалиштем у ... и В.В. Из ..., тако да гласи: ставом 1. диспозитива усваја се захтев, враћа се имовина и утврђује право својине законским наследницима бившег власника и то Б.Б. и В.В. са обимом удела од по 1/2 идеалног дела на национализованој непокретној имовини и то: на пословном простору у приземљу породичне стамбене зграде, у ул. ..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., на кп. бр. ..., к.зграда број 1, у друштвеној својини и државини А.А., са обимом удела 1/1; на градском грађевинском земљишту, на катастарској парцели број ..., уписаној у лист непокретности број ... КО ..., као својина Републике Србије, право коришћења А.А., са обимом удела 1/1, у површини сразмерно површини враћених непокретности, имовина која је национализована решењем Комисије за национализацију при НОО Петровац, бр. .../59 од1959. године, од бившег власника Г.Г. Из ...; Ставом 2. обавезује се Република Србија, као ванкњижни власник, да законским наследницима из тачке 1. диспозитива тог решења, а по његовој правноснажности, у обиму њихових удела, пренесе у својину непокретности из тачке 1 диспозитива тог решења; Ставом 3. диспозитива решења обавезује се А.А., чланица Д.Д. као ванкњижни корисник, да законским наследницима, а по његовој правноснажности, у обиму њихових удела, пренесе у државину предметне непокретности; Ставом 4. диспозитива налаже се надлежном органу који води јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима, да по правноснажности тог решења, изврши упис права својине на непокретностима из тачке 1. диспозитива тог решења, у корист Б.Б. и В.В., сразмерно враћеним уделима и површинама из тачке 1. диспозитива тог решења; Ставом 5. диспозитива налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу тог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима наведеним у тачки 1. диспозитива тог решења; Ставом 6. диспозитива враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења.

У тужби поднетој Управном суду дана 09.04.2015. године, преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са разлога повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наиме, дана 19.12.2007. године Агенција за приватизацију Републике Србије закључила је Уговор о продаји капитала, методом јавне аукције, на основу чега је Д.Д., купило 70% друштвеног капитал А.А., са свим правима и обавезама, како је то и наведено у члану 1 предметног уговора, о чему су у току поступка достављени релевантни докази. У вези са тим истиче да је одредбом члана 6. предметног уговора предвиђено између осталог да ће се обим и врста права ранијих власника национализоване имовине ценити према одредбама Закона који регулише ту област а према чињеничном стању постојећем на дан одржавања аукције. Тужилац наводи да управо из тог разлога, константно је током поступка истицао да заинтересовано лице не може бити обвезник враћања, с обзиром да је исто приватизовано, те да је предмет приватизације између осталог представљала и куповина предметних непокретности. Такође, током спроведеног поступка није изведен нити један релевантан доказ којим би подносиоци захтева, овде заинтересована лица, доказали да предметне непокретности нису ушле у програм приватизације, па самим

тим и предмет продаје. Ова чињеница је од круцијалног значаја, јер у случају да су предметне непокретности ушле у програм приватизације, те да се након тога враћају у натуралном облику подносиоцима захтева за реституцију, тада би Република Србија била дужна да коригује купопродајну цену из закљученог оговора односно да исту умањи. Такође, од значаја за утврђивање чињеничног стања је и чињеница да оснивач тужиоца – заинтересованог лица у поступку реституције, није Република Србија, која при том нема ни већински друштвени нити државни капитал. Имајући у виду све наведено, а нарочито одредбе Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, произлази јасан закључак да тужилац не може бити обвезник враћања национализоване имовине, с обзиром да је успешно прошао поступак приватизације, те да је у конкретном случају обвезник враћања Република Србија и то исплатом из новчаних средстава које за те намере обезбеђује Република Србија. Са свих наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а предмет врати на поновни поступак или да сам реши управну ствар у спору пуне јурисдикције.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из тужбом оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

У одговору на тужбу од 08.06.2015. године, заинтересована лица преко пуномоћника, оспоравају наводе тужбе, истичући да нису тачни наводи да тужилац не може бити обвезник враћања национализоване имовине јер је успешно прошао поступак приватизације, а на шта се свде сви разлози тужбе у овом управном спору. Ово са разлога што предметна непокретност уопште није могла бити предмет продаје на аукцији тужилачког предузећа 19.12.2007. године, јер су заинтересована лица за реституцију а у овом спору заинтересована лица, пред судом у Петровцу на Млави, 20 дана пре продаје тужилачког предузећа издејствовали решењем у парничном поступку правоснажну и извршну привремену меру забране отуђења и отпорећења целе непокретности која је предмет поступка а та привремена мера достављена је свим заинтересованим купцима овог предузећа, што искључује надаље њихову савесност у стицању. Заинтересована лица су тај парнични поступак и покренула у циљу заштите својих својинских права на национализованим деловима објекта на кп.бр. ... КО ..., као и заштите свог права на реституцију национализованих делова истог објекта, о чему је доказ решење Општинског суда у Петровцу П. бр. 585/2007 од 29.11.2007. године.

Даљим наводима истичу хронолошки чињенице у вези са предметном пословном просторијом, указујући да је након национализације иста најпре уписана као општенародна имовина, а затим је без накнаде и без икаквог документа дата на коришћење А.А. Из ... и само на основу једностране пријаве А.А. уписана у катастарском оперативном на ово предузеће као корисника, о чему постоји извештај Службе за катастар непокретности Петровац, списак пријава бр. .../69 и решење Општинског суда Петровац 3 Р бр .../2007 од 05.11.2007. године. Са свих наведених разлога предлаже да Управни суд тужбу одбије као неосновану.

Поднеском од 11.03.2016. године, заинтересована лица достављају суду

решење Основног суда у Петровцу на Млави 68 П бр. .../15 од 14.12.2015. године, којим се утврђује прекид поступка у правној ствари утврђења права својине и предаје у државину, по тужби тужилаца овде заинтересованих лица против тужене А.А. ... и Републике Србије, а до праноснажног окончања поступка пред Управним судом у предмету У. 5701/15.

Управни суд је у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованих лица, а у одсуству уредно позваног туженог, одржао усмену јавну расправу дана 29.06.2017. године, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима.

У својој речи на усменој јавној расправи, пуномоћник тужиоца је остао у свему при наводима тужбе, са предлогом да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове тражи за састав тужбе и за приступ јавној расправи према АТ.

У својој речи на усменој јавној расправи, пуномоћник заинтересованих лица истиче да у свему остаје при одговору на тужбу, са предлогом да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове тражи према трошковнику који прилаже и то за састав одговора на тужбу износ од 16.500,00 динара, за састав три поднеска од 10.03.2016. године, 05.12.2016. године и 18.05.2017. године износ од по 12.375,00 динара, као и за заступање две странке на расправи износ од 24.750,00 динара, што укупно износи 78.375,00 динара.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа овог предмета, као и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, читањем списа предмета туженог органа и исправа приложених уз тужбу и одговор на тужбу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, те на основу резултата целокупног поступка, Управни суд налази да је тужба неоснована.

Из стања у списима произлази да су заинтересована лица поднели захтев првостепеном органу за враћање одузете имовине односно обештећења и то: пословне просторије у ул. ..., која је ван стамбене зграде, а која се састоји из једног локала, површине 103,9м², на кат. парцели број ..., уписана у поседовном листу број ... КО ..., данас уписана у лист непокретности број ... КО ..., на кат. парцели бр. ... одузета у поступку национализације бившем власнику Г.Г. Из ..., решењем Комисије за национализацију при НОО Петровац бр. .../59 од1959. године и решењем Комисије за национализацију при Народном одбору Среза Пожаревац, којим се жалба одбија број 03-.../1-60 од1960. године.

Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је донео решење број 46-00071/2013 од 29.08.2013.године којим је усвојио захтев, вратио имовину и утврдио право својине законским наследницима бившег власника и то овде

заинтересованим лицима са обимом удела од по 1/2 идеалног дела на национализованој непокретности непокретној имовини ближе описане у диспозитиву наведеног решења. Против наведеног решења жалбу је изјавило Привредно друштво А.А., а првостепени орган је утврдио да жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћених лица и поводом жалбе је оценио да наводи жалбе могу бити од утицаја на решења управне ствари у складу са чланом 226. Закона о општем управном поступку те је одржана нова усмена расправа дана 25.11.2013. године, на којој је саслушан подносилац захтева В.В. и његов пуномоћник, као и пуномоћник А.А., који се изјаснио да у конкретном случају није држалац објекта већ је власник истог и да није закључио уговор о закупу са Привредним друштвом Т.Т. већ је претходни купац био овлашћен да објекат изда у подзакуп без добијања сагласности заинтересованих лица.

У току доказног поступка пред првостепеним органом, утврђено је да су законски наследници иза пок. Г.Г. подносиоци захтева; да се Република Србија, преко РЈП Одељење у Пожаревцу, изјаснила поднеском Рес. бр. .../12 од 12.09.2012. године указујући да је предметни пословни простор Општина Петровац на Млави доделила А.А., који је и уписан као држалац, те сматра да је неопходно извршити идентификацију имовине чији се повраћај тражи и позвати корисника А.А. да се изјасни на околности да ли су извршена улагања, да ли је објекат мењао мере и границе као и друге чињенице које су од кључног значаја за доношење одлуке. Пуномоћник А.А. је изјавио да је то привредно друштво прошло поступак приватизације у складу са Законом о приватизацији и да сада чини део Д.Д. као и то да А.А. није обвезник враћања ове имовине с обзиром да је прописано да се не враћа право својине на непокретностима који су до дана ступања на снагу тог Закона имале статус непокретне имовине која је продата односно стечена у поступку приватизације као имовина или капитал субјекта приватизације у складу са Законом којим се уређује поступак приватизације; прибављено је уверење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Петровац на Млави број .../2012-41 од2012.године и уверење исте Службе број .../2013-14 од2013. године.

У листу непокретности број ... КО ... у А листу уписана је кат.парцела број ... као градско грађевинско земљиште и то земљиште под зградом од 1 ара и 25м, у Б листу уписана је државна својина са правом коришћења у корист А.А. са обимом удела од 1/1, у В листу – 1. део на кат.парцели број ... бр. 1 под називом породична стамбена зграда број етажа 1 пр. уписан је објекат изграђен без одобрења за градњу ..., држалац А.А. са обимом удела 1/1 у друштвеној својини. У Г листу уписана је привремена мера забране отуђења и оптерећења непокретности на кат. Парцели ... на основу решења Општинског суда у Петровцу на Млави Р бр. 585/2007 и решења тог суда И 249/06. Решењем Општинског суда у Петровцу на Млави Р бр. 585/2007 од 29.11.2007. године одређена је привремена мера ради обезбеђења неновчаног потраживања тужилаца, забраном отуђења и оптерећења непокретности кат. парцеле број ... КО ... у парничном поступку ради утврђивања права сусвојине тужилаца Б.Б. и В.В. против туженика А.А. Из ... и Републике Србије, до правноснажног окончања тог поступка. Потврдом Основног суда у Пожаревцу V судске јединице Петровац на Млави V 68 П .../10 (07) од 19.08.2013. године утврђено је да је предмет под бројем V 68 П

2070/10 (07) пре реформе правосуђа носио број П бр.585/2007 односно да се ради о истом парничном предмету. Решењем Вишег суда у Пожаревцу 2 Гж 831/12 (2007) од 25.10.2012. године, у истом парничном поступку, преиначава се решење Основног суда у Пожаревцу, Судске јединице у Петровцу на Млави V 68 П 2070/10 оде 29.05.2012. године тако што се усваја предлог тужилаца и одређује прекид поступка у том парничном предмету до окончања поступка пред Агенцијом за реституцију, по захтеву за враћање национализованих просторија тужилаца. Решењем Општинског суда у Петровцу на Млави 3 Р бр. 291/2007 од 5.11.2007. године одређена је привремена мера забране отуђења поред осталих и кат. Парцела ... у предмету Општинског суда у Петровцу на Млави И бр. 249/06 на предлог предлагача Републике Србије и Општине Петровац.

Из садржине потврде Агенције за привредне регистре БД 104762/2012 од 02.08.2012. године, А.А. регистровано је 30.12.1989. године а до дана издавања потврде регистровало је више промена пословног имена и седишта и данас је регистровано као А.А.. Уговором о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције, закљученог између Агенције за приватизацију и Д.Д. број 1-240/07-62уап/0802 од 19.12.2007. године, Агенција за приватизацију је продала 70% друштвеног капитала субјекта приватизације А.А. на аукцији одржаној дана 14.12.2007. године.

На основу спроведеног поступка, тужени орган је нашао да је првостепени орган правилно одлучио као диспозитиву првостепеног решења, јер из доказа несумњиво произлази да је пословни простор који је био предмет захтева национализован решењем Комисије за национализацију од 07.09.1959. године, да је предметна пословна просторија одлуком Општине Петровац без накнаде дата на коришћење А.А. Из ..., а да је уговором о продаји капитала методом јавне аукције Привредено друштво Д.Д. купило друштвени капитал А.А.. Међутим, како је утврђено да је у време приватизације за предметној непокретности била уписана привремена мера забране отуђења и оптерећења непокретности, а на основу решења Општинског суда у Петровцу на Млави Р бр. 585/2007, подносици захтева су учинили вероватним постојање свог потраживаа и опасност да ће се остваривање потраживања осујетити или знатно отежати уколико дође до продаје ове непокретности с обзиром на то да је против туженика А.А. покренут извршни поступак у предмету И бр. 249/06 у коме је као средство извршења наведен цео објекат на кат. парцели број ... КО ... као и да наведени поступак није окончан с обзиром да је решењем Вишег суда у Пожаревцу од 25.10.2012. године одређен прекид поступка до окончања поступка пред Агенцијом за приватизацију.

Имајући у виду да је у листу непокретности као носилац права коришћења уписан А.А., те како је у току поступка неспорно утврђено да су испуњени услови за враћање у натуралном облику, тужени орган је оценио да је првостепени орган правилно поступио у смислу члана 9. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, којима је прописано да је обвезник враћања подржављене имовине у натуралном облику Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, јавно предузеће, привредено друштво или друго правно лице чији је

оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, привредно друштво са већинским друштвеним капиталом и задруга, укључујући и привредна друштва и задруга у поступку стечаја и ликвидације, а који је на дан ступања на снагу овог закона, власник, држалац или носилац права коришћења, односно располагања на подржављеној имовини-у односу на право које му припада те је правилно обавезао Републику Србију као власника, односно А.А. као корисника да предметни простор врате у својину односно државину подносиоцима захтева у утврђеним наведеним уделима од по 1/2 овде заинтересованим лицима. Ценећи наводе жалбе тужени орган је дао разлоге позивајући се на одредбе члана 5. став 1. тачка 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, те налазећи да је из свих доказа утврђено да је имовина која је предмет захтева одузета од бившег власника Г.Г., а на основу приложених оставинских решења Основног суда у Петровцу на Млави О бр. .../66 од1966. године, да су једини законски наследници овде заинтересована лица, то је тужени нашао да је првостепени орган неспорно утврдио законске наследнике који имају право да се у поступку појаве као подносиоци захтева и да полажу право на враћање имовине односно обештећења, те је применом одредбе члана 230. став 2. Закона о општем управном поступку донео тужбом оспорено решење.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/11), прописано је да право на враћање имовине или обештећење има домаће физичко лице које је бивши власник одузете имовине, а у случају његове смрти или проглашења умрлим – његови законски наследници, утврђени у складу са прописима који уређују наслеђивање у Републици Србији и са одредбама овог закона.

Одредбом члана 15. наведеног Закона прописано је шта представља предмет враћања, док су одредбом члана 18. Закона, прописани изузеци од враћања у натуралном облику, а између осталих је прописано да се не враћа право својине на непокретностима које на дан ступања на снагу овог закона имају следећу намену, односно статус: непокретна имовина која је продата, односно стечена у поступку приватизације као имовина или капитал субјекта приватизације, у складу са законом којим се уређује приватизација (ст. 1. тачка 9.).

Имајући у виду наведено чињенично и правно стање ове управне ствари, правилно је, по оцени Управног суда, оспореним решењем одбијена жалба тужиоца, будући да је у поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, правилно утврђено да су испуњени услови за враћање имовине подносиоцима захтева, овде заинтересованим лицима. Разматрајући наводе тужбе, Управни суд је, имајући у виду да су исти истицани и у жалби поводом које је донето овде оспорено решење, нашао да су исти правилно оцењени као неосновани. Наиме, с обзиром на наводе садржане у допису Агенције за приватизацију број 62 уап/0802 од 21.02.2013. године, ближе наведене у оспореном решењу, као и схватање судске праксе које по том питању заузето, а према коме ако је приватизација спроведена продајом друштвеног капитала предузећа, тада се купцу продаје капитал предузећа, а не имовина. Полазећи од

наведеног и чињенице да пословни простор у односу на који је поднет захтев за реституцију није наведен у глави 5. Програма приватизације правног претходника овде тужиоца, у којој је наведена стална имовина предузећа, односно није наведен у делу 5.2, у коме су наведени грађевински објекти, као и да је у том програму евидентирана пријава овде заинтересованог лица поднета Републичкој дирекцији за имовину, Управни суд је оценио да је у предметном управном поступку правилно закључено да нема сметњи за повраћај означеног простора у натуралном облику.

Суд је ценио наводе тужбе, па налази да су исти неосновани и без утицаја на другачије решење ове управне ствари.

У погледу предлога тужиоца да суд реши управну ствар, суд налази да нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима, јер је претпоставка за доношење пресуде у спору пуне јурисдикције да оспорени управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није случај.

Налазећи, након закључене усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 46. став 2. Закона о управним споровима, да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде суд је донео применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, као и применом одредби члана 150. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11..55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, с обзиром да тужилац у овом управном спору није успео.

Одлучујући о захтеву заинтересованих лица за накнаду трошкова спора, на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 153. став 1. у вези са чл. 162. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев у делу основан, у износу од 16.500,00 динара за састав одговора на тужбу, износ од 8.250,00 динара за поднесак од 11.03.2016. године, као и износ од 18.000,00 динара за приступ на усмену јавну расправу, за прво заинтересовано лице и износ од 9.000,00 динара за друго заинтересовано лице, применом тар. бр. 43. став 1. и 2. и тар. бр. 44. и 46. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/1), док нису признати трошкови за састав поднесака од 01.12.2016. године и 18.05.2017. године, који по својој природи представљају ургенције за поступање по поднетој тужби, те, по оцени суда, исти трошкови нису били нужни. Такође, у преосталом делу захтев за накнаду трошкова није признат јер ови трошкови нису опредељени сагласно наведеној Тарифи. Са свега изнетог, суд је одлучио као у ставу III диспозитива ове пресуде и досудио укупне трошкове спора у износу од 51.750,00 динара.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.06.2017. године, 1 У 5701/15

Записничар
Љубо Ергић,с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ